

Emigreren

Mochten er zich in dit boek passages, personen, plaatsen, gebeurtenissen of anderszins zaken voordoen die u als lezer denkt te herkennen, dan zijn deze gebaseerd op louter toeval.

Eerste druk (c) 2025 Robby Palmen

Coverfoto: Robby Palmen

Uitgeverij: Brave New Books

© 2025 Robby Palmen

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt, op welke wijze dan ook, zonder uitdrukkelijke, schriftelijke toestemming van de auteur.

www.robbypalmen.nl

Hoe doe je dat?

EMIGREREN

ROBBY PALMEN

‘BLIJF VOORAL JEZELF, OOK ALS JE WILT VERANDEREN’

*Voor mijn lieve gezin.
Zij zijn het fundament van al mijn veranderingen.*

INLEIDING

Veel mensen dromen erover om iets aan de sleur van hun leven te veranderen. Een nieuwe baan, verhuizen van de stad naar het platteland, een andere partner, een nieuwe outfit of misschien zelfs emigreren.

Maar hoe doe je dat, iets veranderen? Het vraagt je namelijk je zekerheden deels of zelfs helemaal op te geven en dat is niet gemakkelijk.

Programma's op tv zoals 'Ik vertrek' of 'Het roer om', blijven onverminderd populair, omdat de deelnemers wel doen wat anderen misschien graag zouden willen doen en het concept is zo opgebouwd dat er veel drama te zien is, want we willen een ander niet te gemakkelijk onze droom zien verwezenlijken.

Zelf zijn we als gezin met twee kinderen meermaals geëmigreerd. Vanuit Nederland naar Duitsland, vanuit Duitsland naar België en vanuit België naar Zweden.

Steevast krijgen we te horen van met name Nederlanders die we ontmoeten dat ze het knap vinden dat we deze stappen hebben durven zetten en ze vragen ons het hemd van het lijf en het zijn nu juist deze mensen en hun vragen die de drijfveer achter dit boek zijn, want emigreren begint met vragen, heel veel vragen.

Willekeurig en niet in volgorde van tijd beschrijf ik middels leuke anekdotes onze en andermans emigratiebelevissen en veel antwoorden komen op die manier vanzelf bovendrijven.

INHOUDSOPGAVE

Inleiding	5
Inhoudsopgave	7
Jan, Eva, Merel en Nienke	9
Off-grid leven	15
Je vakantiehuis verhuren	19
Emigreren	23
Rechten in het buitenland	27
Overcompensatie	33
Het fundament	39
Nationaliteit	45
Huis gekocht	49
Huis of thuis?	53
Subculturele verschillen	57
Denk na!	63
Bedrijfsovername	69
Sabbatical	75

Leef nu	79
Het magische getal 7	83
Wat neem je mee?	89
Er is geen weg terug	93
Leef De droom van een ander	97
Waar het allemaal begon	105
Wat Een gedegen voorbereiding	109
Een gedegen voorbereiding	113
Goedgelovig	117
Nawoord	121

JAN, EVA, MEREL EN NIENKE

EMIGREREN MET EEN BEETJE HULP

'Waarom ben ik hier in hemelsnaam aan begonnen?
Zijn vrouw en kinderen flitsten aan hem voorbij.'

'Zou hij ze ooit nog terugzien?'

Op 3 Januari 2024 was de grote dag. Jan reed in een geleende auto naar Zweden om zich officieel in te schrijven in het bevolkingsregister van Zweden. Diezelfde dag nog zou hij terugrijden om enkele zaken in Nederland af te handelen voor de verhuizing naar Zweden. Dolgelukkig liep hij met de bevestiging van inschrijving terug naar de auto en begon aan de terugreis. Het werd al snel schemerig en de eerste sneeuwvlokken vielen op de voorruit.

Hij tuurde over het stuur en doordat de sneeuwval steeds heviger werd, was het steeds moeilijker om het overige verkeer goed te kunnen zien. Het verkeer voor hem paste de snelheid aan en zo deed ook Jan. Geen probleem dacht hij nog.

De E22 is een grote snelweg, dus die zal wel snel schoongeveegd worden. Maar naarmate de sneeuw en wind toenamen in hevigheid, kwam het verkeer bijna tot stilstand. Heel even dacht Jan dat het misschien verstandiger was om een andere weg te rijden, zodat hij zich niet vast zou rijden op de snelweg en toen hij enkele tientallen meters verderop een afslag zag, nam hij deze met de hoop om diezelfde nacht nog in Nederland aan te komen. Maar helaas. Op de route die hij nam lagen er na enkele kilometers al hoge sneeuwduinen op de straat en hij was gedwongen zijn auto tot stilstand te brengen. Omdat hij niet wist hoe lang het zou duren en de benzine bijna op was, was hij gedwongen de motor uit te zetten en deze alleen te laten draaien om zo nu en dan even op te warmen. Hij griste zoveel mogelijk kleding en andere spullen bij elkaar om zichzelf in te pakken. Op zeker moment was de benzine zo goed als op en kon hij de auto niet meer stationair laten lopen. Rillend van de kou lag hij daar in de auto en hij begon zich slecht te voelen en te beseffen dat hij het risico liep dood te vriezen. Hij belde 112 zodat ze hem zouden komen redden uit zijn benarde positie, maar ze vertelden hem doodleuk dat er ook voor de hulpdiensten geen doorkomen aan was en dat hij tot de volgende dag op zichzelf aangewezen was. Hij stapte uit om te gaan kijken of hij ergens hulp kon krijgen, maar het was donker, koud en hij zag verder niemand. Geen auto's, geen huis, geen licht. Hij stapte in de auto, bedekte zich helemaal met alles wat hij in de auto kon vinden en terwijl hij daar zo zat dacht hij: Waar ben ik in hemelsnaam aan begonnen?

Zijn vrouw en twee dochttertjes flitsten voorbij en hij vroeg zich af of hij ze ooit nog terug zou zien.

Inmiddels leven Jan, Eva, Merel en Nienke als Nederlands gezin in Zweden. Ze hebben ons huis op Öland gekocht en met onze hulp, want wij spreken immers de taal, hebben ze alles uiteindelijk op de rails gekregen.

Maar wat dreef hen eigenlijk om naar Zweden te emigreren? Voornamelijk de kinderen. Meer rust, ruimte en levenskwaliteit. Natuurlijk is het zo dat iedereen dit laatste voor zichzelf invult. Niemand kan voor een ander invullen wat kwaliteit van leven is, maar veel mensen die naar Zweden emigreren kiezen bewust voor de rust, ruimte en natuur. Wijzelf ook. Onze kinderen waren ten tijde van onze emigratie 8 en 10 jaar en ook wij wilden dat ze meer tijd zouden hebben om buiten te spelen, minder druk zouden voelen op school en rust en ruimte zouden ervaren.

Jan voelde altijd al wel dat hij weg wilde uit Nederland, maar had Zweden niet direct als eerste op zijn lijstje staan. Meerdere vakanties spendeerde hij en zijn gezin eraan om landen te ontdekken, mensen te spreken en vooral te dromen over hoe het zou zijn om in dat betreffende land te wonen. De doorslag voor Zweden was voornamelijk onze advertentie op marktplaats waarin we niet alleen ons huis en bedrijf te koop aanboden, maar indien gewenst ook onze hulp bij de emigratie en om eerlijk te zijn bleken ze die hulp achteraf meer dan nodig te hebben, zeker met de opstart van hun bedrijf. Zelf spraken ze geen Zweeds en dan wordt het met de formaliteiten in een land wel erg moeilijk. Natuurlijk kom je met Engels ook wel een eind, maar dat is ook niet van elke medewerker die je aan de lijn krijgt de moedertaal en dan wordt de communicatie soms toch wel lastig.

Die medewerkers kunnen ook geëmigreerde nieuwkomers zijn die helemaal geen Engels spreken en ook de brieven van instanties zijn meestal gewoon in het Zweeds.

‘Leer de taal van het land waar je naartoe wilt voordat je emigreert, of kies voor een land waarvan je de taal al beheerst.’

Veel Nederlanders spreken meerdere talen en zoals gezegd staat of valt veel van het succes van een emigratie met het spreken van de taal. Niet alleen met het regelen van allerlei belangrijke zaken, zoals de inschrijving, de aanvraag van een persoonsnummer, het openen van een bankrekening, het afsluiten van een verzekering, het regelen van de ziektekosten, het op naam krijgen van een auto, het betalen van belastingen, het kopen of huren van een huis, het ...

De meeste mensen die emigreren zullen op de een of andere manier toch geld moeten verdienen in hun toekomstige land en ook als je ergens in loondienst wilt werken eist men het kunnen spreken van de taal. Begin je een eigen bedrijf? Ook dan zul je met klanten, leveranciers, gemeente en andere instanties moeten kunnen communiceren.

Toch kan ik me goed voorstellen dat je geen zin hebt om een nieuwe taal te leren. Kies dan voor een land waar je de taal al van beheerst. Spreek je goed Engels? Kies dan een Engelstalig land. Spreek je al een beetje Spaans, kies dan voor een Spaanstalig land.

Ook voor de sociale acceptatie in je nieuwe leefomgeving is het belangrijk de taal te spreken. Onze ervaring in zowel Zweden als Duitsland is dat men liever heeft dat je met horten en stoten en fouten Zweeds of Duits spreekt en het dus in ieder geval probeert, dan dat je je voortdurend bedient van een ook voor hen vreemde taal.

Wij spraken voordat we naar Duitsland emigreerden al Duits en dat leverde ons van buren en mensen uit het dorp voortdurend complimenten op. Ze waardeerden dat zeer.

Er zijn tegenwoordig diverse apps beschikbaar om al tijdig te beginnen met een taal!